EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 13.5.2015
COM(2015) 251 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om gennemførelsen af de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik i de medlemsstater, der har euroen som valuta

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om gennemførelsen af de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik i de medlemsstater, der har euroen som valuta

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136 sammenholdt med artikel 121, stk. 2,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker[1], særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer[2], særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen[3],

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) En vedvarende og styrket udvikling af euroområdet kræver en fortsat politisk indsats, som kan støtte en afbalanceret tilpasning i den private og den offentlige sektor og forbedre økonomiens vækstpotentiale på mellemlang til lang sigt. Det økonomiske opsving i euroområdet er i gang, men hæmmes af eftervirkningerne af den seneste økonomiske og finansielle krise, bl.a. den igangværende tilpasning i forhold til udlandet, høje offentlige og private gældsniveauer og følgerne af at skulle nedbringe dem, vedvarende strukturelle stivheder på de nationale arbejds- og produktmarkeder, en høj arbejdsløshed og lav tillid samt et fortsat lavt investeringsniveau. Ambitionsniveauet for gennemførelsen af de reformer, der er blevet henstillet til i de landespecifikke henstillinger, har indtil videre ikke været tilstrækkelig højt.

(2) Euroområdet er mere end blot summen af dets medlemmer. Økonomierne i euroområdet er nært forbundne, hvilket understreger nødvendigheden af at styrke samordningen af finanspolitikken, den økonomiske politik og strukturpolitikkerne. Euroområdets overordnede politiske kurs bør fremme væksten og samtidig sikre, at fremskridtene med at skabe balance ikke sættes over styr. Eurolandene har et særligt ansvar for at sikre en effektiv gennemførelse af den økonomiske styring, som er blevet styrket væsentligt i de seneste år. Det betyder, at de i højere grad skal yde pres

[1] EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.
[2] EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.
[3] COM(2015) 251.

på hinanden med henblik på at gennemføre nationale reformer og føre en forsigtig finanspolitik. Det kræver også, at de nationale reformer i højere grad betragtes ud fra euroområdets perspektiv, at eventuelle afsmittende virkninger internaliseres, og at der anspores til politiske tiltag, der er særligt vigtige for en velfungerende økonomisk og monetær union.

(3) Der er endnu ikke gjort tilstrækkeligt i euroområdet for at gennemføre ambitiøse strukturreformer, som kan modernisere økonomierne og stimulere konkurrencen og vækstpotentialet. Der er meget stor forskel medlemsstaterne imellem for så vidt angår størrelsen af deres ubalancer før krisen, hvor de befinder sig i konjunkturforløbet og deres finanspolitiske råderum. Til trods for, at der er sket forbedringer af arbejdsmarkederne og gjort visse fremskridt i retning af reformer for at gøre dem mere fleksible, er arbejdsløsheden stadig høj, og langtidsledigheden risikerer at bide sig fast, hvilket vil belaste den sociale situation endnu mere i de mest sårbare lande. Der foregår stadig en tilpasning i forhold til udlandet, men den skrider meget asymmetrisk frem, og der er ikke sket en tilpasning af de store overskud på de løbende poster. Ambitiøse strukturreformer af arbejds- og produktmarkederne ville bane vejen for den nødvendige økonomiske tilpasning i euroområdet og sætte gang i væksten i de lande, der gennemfører dem. Reformerne bidrager også til større social inklusion, idet de øger beskæftigelsen og reducerer forbrugerpriserne. Hvis de gennemføres i fællesskab på tværs af medlemsstater, vil strukturreformerne være til gavn for hele euroområdet som følge af deres positive afsmittende virkninger på handelen og det finansielle kredsløb. Det vil også anspore resten af euroområdet til at træffe de rette politiske valg. De tematiske drøftelser i Eurogruppen kan understøtte denne proces gennem en vurdering og benchmarking af reformerne og deres virkninger i hele euroområdet. Det kan ske ved, at der tages ved lære af bedste praksis, vedtages fælles principper for gode reformer, og ved at landene lægger et vist pres på hinanden. I betragtning af at der foregår en tilpasning på nationalt plan, som påvirker euroområdet som helhed, er det særlig vigtigt løbende at overvåge reformfremskridtene i de medlemsstater, der har uforholdsmæssigt store ubalancer eller ubalancer, der kræver afgørende tiltag.

(4) En af de største politiske udfordringer i euroområdet er at nedbringe den offentlige gæld ved at føre en ansvarlig finanspolitik. Takket være de seneste års konsolideringsindsats er den finanspolitiske situation forbedret, men samordningen af finanspolitikken er stadig ikke optimal. En række eurolande er stadig nødt til at fortsætte den finanspolitiske tilpasning med henblik på at nedbringe den meget høje gæld. Andre lande har et større råderum, som de kunne udnytte til at stimulere den indenlandske efterspørgsel med et særligt fokus på investeringer. Det ville understøtte væksten på nationalt plan og i hele euroområdet. Fleksibiliteten i stabilitets- og vækstpagten giver medlemsstaterne mulighed for at gennemføre strukturreformer og investeringer, samtidig med at de stadig overholder de fælles regler. Budgetstrategierne er endnu ikke tilstrækkeligt vækstfremmende. Til trods for den øgede samordning i Eurogruppen er der på indtægtssiden stadig plads til at effektivisere skattesystemerne og reducere skattekilen på arbejde. På udgiftssiden skal fokus i højere grad rettes mod offentlige investeringer, som understøttes af solide cost-benefit-analyser, og andre offentlige udgifter, der har stærk og positiv indvirkning på væksten. Udgiftsanalyser har tydeligt vist, at der er behov for at hente besparelser i den offentlige administration. Det vil velfungerende nationale budgetrammer kunne bidrage til.

(5) De finansielle markeder i euroområdet er i bedring, men långivningen til den private sektor er stadig svag, og markedet er stadig meget fragmenteret. Det hæmmer investeringerne i euroområdet. Til trods for nødvendigheden af både materielle og immaterielle investeringer er der derfor opstået et stort investeringsgab. Med EU's investeringsplan åbnes der mulighed for at mobilisere investeringer og kanalisere dem ud til produktive formål. Investeringsplanen og ECB's udvidede program for opkøb af aktiver vil dog få større gennemslagskraft, hvis de ledsages af foranstaltninger i den bredere finanssektor til at genoprette kreditstrømmene, uddybe kapitalmarkederne og sætte skub i den langsigtede finansiering af økonomien. Bankunionen er ved at være etableret, og den understøttes af et fælles regelsæt og en ensrettet reguleringstilgang. Hvis kapitalmarkederne var mere integrerede og velfungerende, ville der kunne mobiliseres flere midler til investering, den europæiske økonomi ville blive mindre afhængig af bankerne, og de finansielle strukturer ville være mere afbalancerede og stabile.

(6) Til trods for de seneste fremskridt med hensyn til at styrke rammerne for ØMU'en viser de nuværende udfordringer tydeligt, at der er behov for at færdigudvikle dem. En yderligere udvikling af ØMU'en skal ske gradvist, hvor disciplin kombineres med solidaritet. Kommissionens formand vil sammen med formændene for Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Den Europæiske Centralbank og Eurogruppen forberede de næste skridt i retning af en bedre økonomisk styring i euroområdet,

(7)

HENSTILLER, at eurolandene i perioden 2015-2016 inden for Eurogruppen træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. Lægge indbyrdes pres på hinanden for at fremme strukturreformer, der bidrager til en korrektion af store interne og eksterne gældsniveauer og understøtter investeringer. Løbende vurdere resultaterne af reformerne i de medlemsstater, der har alvorlige ubalancer. Fortsætte de regelmæssige tematiske vurderinger af strukturreformerne. Inden foråret 2016 træffe afgørelse om den videre samordning med henblik på at nedsætte den høje skattekile på arbejde og reformere markederne for tjenesteydelser.

2. Samordne finanspolitikken for at sikre, at den samlede kurs i euroområdet stemmer overens med risiciene for den finanspolitiske holdbarhed og konjunkturforholdene. Inden foråret 2016 afholde tematiske drøftelser om at øge kvaliteten og holdbarheden af de offentlige finanser med særligt fokus på at prioritere materielle og immaterielle investeringer både nationalt og på EU-niveau og om at øge skattesystemernes vækstfremmende virkninger. Kontrollere, at de nyligt styrkede nationale budgetrammer fungerer effektivt.

3. Sikre en rettidig afslutning på opfølgningen til Den Europæiske Centralbanks omfattende vurdering, gennemførelsen af direktivet om genopretning og afvikling af banker, afslutningen på ratificeringen af den mellemstatslige aftale om den fælles afviklingsfond og sikre, at den er fuldt operationel fra januar 2016. Fremme foranstaltninger til at øge den markedsbaserede finansiering, forbedre SMV'ernes adgang til finansiering og udvikle alternative finansieringskilder. Tilskynde til flere reformer af de nationale konkursregler.

4. Videreføre arbejdet med at uddybe Den Økonomiske og Monetære Union og bidrage til at forbedre de økonomiske tilsynsrammer i lyset af rapporten om de næste skridt i retning af en bedre økonomisk styring i euroområdet, som vil blive udarbejdet af Kommissionens formand Jean-Claude Juncker i tæt samarbejde med de øvrige

formænd, Donald Tusk, Martin Schulz, Mario Draghi og Jeroen Dijsselbloem, og opfølgninger hertil.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand